

betingelser. Det er med disse Ord, at jeg skal anbefale de to Forslag under Nr. 10 og 11. Det sidstnævnte Forslag er stillet til et Forslag af Regjeringen, der som sagt gaar ud paa en forøget Bevilling af 8,000 Rd., og deraf foreslaar Mindretallet under Nr. 11 at negte de 6,000 Rd. til Anskaffelse af Ammunition, medens Mindretallet har sluttet sig til Forslaget om at bevilge 2,000 Rd. til de nødvendige Redskaber til Fabrikationen.

Dam: Det høje Thing vil vist mindes, at det Endringsforslag, der er opført under Nr. 16 af et Mindretal, er en Gjenganger fra forrige Samling, da et lignende Beløb som det, der her staar, var opført, og negtedes ved en Afstemning her i Thinget med 65 Stemmer mod 18. Den Forhandling, der fandt Sted om dette Punkt i forrige Samling, var meget kort; saavidt jeg har kunnet se, indskrænkede den sig til en meget kort Motivering af Ordføreren, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse, da det kun er et Par Linier. Han yttrede nemlig: „Vi ville ikke herigjennem have udtalt, at der slet ikke bør være Eynafledere der ude, men kun, at det er en Udgift, som ikke forekommer os at være særdeles paatrængende nødvendig“. Den høitagtede Minister udtalte sig ligeledes meget kort; hans Udtalelse gik ud paa, at Bevillingen vel kunde være særdeles ønskelig, men han henstillede til Thinget, om det vilde paatage sig Ansvar for at negte Bevillingen, han skulde da ikke lægge nogen stærk Bægt derpaa. Nu staar altsaa Sagen saaledes, at vi igjen i Aar komme til den samme Bevilling, og da vil jeg kun sige, at det forekommer mig, at den paatrængende Nødvendighed i Aar ikke kan være synderlig større end forrige Gang. Jeg skal tillade mig kort at begrunde min personlige Opfattelse med Hensyn til Hensigtsmæssigheden, eller jeg vil sige Nødvendigheden af Eynafledere paa Søforterne. Jeg gjør nogen Forskiel paa Landjorden, idet jeg nemlig tror — det er Noget, jeg vil henstille til de Naturlovsyndige her i Salen, om det ikke skulde være en Naturlov, i det Mindste er det en Er-

faringsfætning, som jeg har oplevet — at, hvor Land og Vand grændse sammen, vil en Eynstraale, som farer hen i denne Retning, i de fleste Tilfælde slaa ned i Vandet. Jeg vil dog naturligvis ikke paastaa, at det er en Umulighed, at en Eynstraale kunde finde Betil til et af Søforterne; men den Sandsynlighed, som kunde være derfor, maa igjen divideres med en Faktor, som jeg nu skal tillade mig at nævne. En Bygning paa Land som et Krudtmagasin har man jo hidtil beskyttet mod Eynstraalerne ved Eynafledere, og disse Bygninger have i Reglen kun Teglstenstage, som ere meget let gennemtrængelige for Eynstraalerne, men jeg skal tillade mig at udtale, at det er min personlige Mening, at disse Søforter ere saa stærke — de ere jo Sten- og Jordværker — at jeg antager, at det skulde være et særlig mærkværdigt Uheld, om en nedslaaende Eynstraale skulde træffe saa uheldigt eller med en saa gennemtrængelig Kraft, at den virkelig skulde gjøre nogen Skade paa Krudtmagasinet. Jeg vil ogsaa sige, at denne Sandsynlighed forekommer mig at være omtrent saa stor, som naar man ved at tage et Lod i Lotteriet venter at kunne vinde den største Gevinst derpaa. Naar jeg ser hen til disse forskjellige Faktorer, er jeg kommen til det Udfald, at jeg for mit Bedkommende vil paatage mig det Ansvar, som der er ved — vel at mærke — at udsætte denne Bevilling. Hvorvidt dette, som jeg har tilladt mig her at fremsætte, tillige kan tjene til Begrundelse for de Herrer, som i Forening med mig have stillet Endringsforslaget, eller hvorvidt det øvrige Things Medlemmer ville finde sig tilfredsstillende dermed, skal jeg naturligvis aldeles henstille. Der er imidlertid endnu en Ting, jeg vil tillade mig at henlede Thingsets Opmærksomhed paa. Det er den Omstændighed, at der paa det Forslag til Tillægsbevilling for indeværende Aar, som foreligger, er opført til Eynafledere paa Tre Kroner et Beløb 2,225 Rd. 22 $\frac{1}{2}$. Det er en Bevilling, som har fundet Sted paa vor Finantslov, men paa Grund af, at Arbejdet ikke er blevet udført, har Beløbet ikke kunnet komme til Udbetaling, og derfor er det blevet, hvad man kalder en Gjenbevilling. Men denne Omstændighed synes mig at tale